

SALOMOS HØISANG

KAPITTEL 1

Høisangen av Salomo.

- ² Han kysser mig med kyss av sin munn! For din kjærlighet er bedre enn vin.
- ³ Liflig er duften av dine salver, ditt navn er en utgytt salve; derfor elsker jomfruene dig.
- ⁴ Drag mig! Vi vil løpe etter dig. Kongen har ført mig inn i sine kammer; vi vil fryde og glede oss i dig, vi vil prise din kjærlighet mere enn vin; opriktig elsker de dig.
- ⁵ Sort er jeg, men yndig, I Jerusalems døtre, som Kedars telter, som Salomos telttepper.
- ⁶ Se ikke på mig, fordi jeg er så sort, fordi solen har brent mig! Min mors sønner blev vrede på mig, de satte mig til å vokte vingårdene; min egen vingård har jeg ikke vaktet.
- ⁷ Si mig, du som min sjel elsker: Hvor vokter du hjorden? Hvor lar du den hvile om middagen? For hvorfor skal jeg være lik en kvinne som går tilsløret ved dine stallbrødres hjorder?
- ⁸ Vet du det ikke, du fagreste blandt kvinner, så gå ut i fårenes spor og vakt dine kje ved hyrdenes hytter!
- ⁹ Med gangerne foran Faraos vogner ligner jeg dig, min venninne!
- ¹⁰ Yndige er dine kinner mellom kjedene, din hals i perleradene.
- ¹¹ Gullkjeder vil vi gjøre dig med sølvprikker på.
- ¹² Så lenge kongen satt ved sitt bord, gav min nardus sin duft.
- ¹³ Min elskede er mig en myrrakule, som hviler mellom mine bryster.
- ¹⁴ Min elskede er mig en cyperdrue i En-Gedis vingårder.
- ¹⁵ Hvor fager du er, min venninne, hvor fager du er! Dine øine er duer.
- ¹⁶ Hvor du er vakker, min elskede, hvor skjønn du er! Og vårt leie er grønt.
- ¹⁷ Sedrer er bjelkene i vårt hus, cypresser er vårt tavlede loft.

KAPITTEL 2

Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje.

- ² Som en lilje blandt torner, så er min venninne blandt de unge kvinner.
- ³ Som et epletre blandt skogens trær, så er min elskede blandt de unge menn; i hans skygge lyster det mig å sitte, og hans frukt er søt for min gane.
- ⁴ Han har ført mig til vinhuset, og hans banner over mig er kjærlighet.
- ⁵ Styrk mig med druekaker, kveg mig med epler! For jeg er syk av kjærlighet.
- ⁶ Hans venstre hånd er under mitt hode, og hans høire favner mig.

⁷ Jeg ber eder inderlig, I Jerusalems døtre, ved rådyrene eller ved hindene på marken, at I ikke vekker og ikke egger kjærligheten, før den selv vil!

⁸ Hør, der er min elskede! Se, der kommer han springende over fjellene, hoppende over haugene.

⁹ Min elskede ligner et rådyr eller en ung hjort. Se, der står han bak vår vegg; han kikker gjennom vinduene, gjennom gitteret ser han inn.

¹⁰ Min elskede tar til orde og sier til mig: Stå op, min venninne, du min fagre, og kom ut!

¹¹ For se, nu er vinteren omme, regnet har draget forbi og er borte;

¹² blomstene kommer til syne i landet, sangens tid er inne, og turtelduens røst har latt sig høre i vårt land;

¹³ fikentreets frukter tar til å rødme, og vintrærnes blomster dufter. Stå op, kom, min venninne, du min fagre, så kom da!

¹⁴ Du min due i bergrevnene, i fjellveggen ly! La mig se din skikkelse, la mig høre din røst! For din røst er blid og din skikkelse fager.

¹⁵ Fang revene for oss, de små rever som ødelegger vingårdene! Våre vingårder står jo i blomst.

¹⁶ Min elskede er min, og jeg er hans, han som vokter sin hjord blandt liljene.

¹⁷ Innen dagen blir sval og skyggene flyr, vend om, min elskede, lik et rådyr eller en ung hjort på de kløftede fjell!

KAPITTEL 3

På mitt leie lette jeg om natten efter ham som min sjel elsker; jeg lette efter ham, men jeg fant ham ikke.

² Da sa jeg: Jeg vil stå op og gå omkring i byen, på gatene og på torvene; jeg vil lete efter ham som min sjel elsker. Jeg lette efter ham, men jeg fant ham ikke.

³ Vekterne, som går omkring i byen, møtte mig. Jeg sa til dem: Har I sett ham som min sjel elsker?

⁴ Ikke før var jeg gått fra dem, før jeg fant ham som min sjel elsker; jeg tok fatt i ham, og jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har født mig.

⁵ Jeg ber eder inderlig, I Jerusalems døtre, ved rådyrene eller ved hindene på marken, at I ikke vekker og ikke egger kjærligheten, før den selv vil!

⁶ Hvem er hun som kommer op fra ørkenen, som det var røkstøtter, omduftet av myrra og virak, av alle kremmerens krydderier?

⁷ Se, her er Salomos seng med seksti krigsmenn omkring, av Israels krigsmenn,

⁸ alle væbnet med sverd, opøvet i krig, hver med sverdet ved lend til vern mot nattens farer.

⁹ En bæreseng gjorde kong Salomo sig av Libanons trær.

¹⁰ Dens stolper gjorde han av sølv, dens ryggstø av gull, dens pute av purpur; innvendig er den smykket i kjærlighet av Jerusalems døtre.

¹¹ Gå ut, I Sions døtre, og se på kong Salomo med den krone hans mor har kronet ham med på hans bryllupsdag, på hans hjertegledes dag!

KAPITTEL 4

Hvor fager du er, min venninne, hvor fager du er! Dine øine er duer bak ditt slør; ditt hår er som en hjord av gjeter som leirer sig nedover Gilead-fjellet.

² Dine tenner er som en hjord av klippede får som stiger op av badet; alle har de tvillinger, og intet blandt dem er uten lam.

³ Dine leber er som en skarlagensnor, og din munn er yndig; som et stykke granateple er din tinning bak ditt slør.

⁴ Din hals er som Davids tårn, bygget til våbenhus; tusen skjold henger på det, alle krigsmennenes skjold.

⁵ Dine bryster er som to rådyrkalver, tvillinger av et rådyr, som beiter blandt liljer.

⁶ Når dagen blir sval og skyggene flyr, vil jeg gå til Myrra-åsen og til Virak-haugen.

⁷ Alt er fagert ved dig, min venninne, og det er intet lyte på dig.

⁸ Kom med mig fra Libanon, min brud, kom med mig fra Libanon! Sku ut fra Amanas topp, fra toppen av Senir og Hermon, fra løvenes boliger, fra panternes fjell!

⁹ Du har vunnet mitt hjerte, min søster, min brud! Du har vunnet mitt hjerte med et eneste øiekast, med en av kjedene om din hals.

¹⁰ Hvor liflig din kjærlighet er, min søster, min brud! Hvor meget bedre er ikke din kjærlighet enn vin, og duften av dine salver bedre enn alle velluktende urter!

¹¹ Av honning drypper dine leber, min brud! Honning og melk er under din tunge, og duften av dine klær er som duften av Libanon.

¹² En lukket have er min søster, min brud, et avstengt vell, en forseglet kilde.

¹³ Du skyter op som en lysthave av granatepletrær med sin kostelige frukt, som cyperbusker og narder,

¹⁴ nardus og safran, kalmus og kanel med alle slags viraktrær, myrra og aloétrær og alle de beste velluktende urter.

¹⁵ En kilde i havene er du, en brønn med levende vann og strømmer fra Libanon.

¹⁶ Våkn op, nordenvind, og kom, sønnenvind! Blås gjennom min have, så dens duft kan strømme ut! Gid min elskede vilde komme til sin have og ete dens kostelige frukt!

KAPITTEL 5

Jeg er kommet til min have, min søster, min brud! Jeg har plukket min myrra og min balsam, jeg har ett min honningkake og min honning, jeg har drukket min vin og min melk. Et, venner, og drikk! Drikk eder lystige, mine elskede!

² Jeg sover, men mitt hjerte våker; da lyder min elskedes røst -- han banker på: Lukk op for mig, min søster, min venninne, min due, du rene! For mitt hode er fullt av dugg, mine lokker av nattens dråper.

³ Jeg sa: Jeg har tatt av mig min kjortel, skulde jeg da ta den på igjen? Jeg har tvettet mine føtter, skulde jeg da skitne dem til?

⁴ Min elskede rakte sin hånd inn gjennom luken; da blev mitt hjerte rørt for hans skyld.

⁵ Jeg stod op for å lukke op for min elskede, og mine hender dryppet av myrra, mine fingrer av flytende myrra, som vætte låsens håndtak.

⁶ Jeg lukket op for min elskede, men min elskede hadde vendt om og gått bort; min sjel var ute av sig selv over hans ord; jeg lette efter ham, men fant ham ikke; jeg ropte på ham, men han svarte mig ikke.

⁷ Vekterne, som går omkring i byen, møtte mig, de slo mig, de såret mig; de tok mitt slør

fra mig, vekterne på murene.

⁸ Jeg ber eder inderlig, I Jerusalems døtre! Om I finner min elskede, hvad skal I si ham? -- At jeg er syk av kjærlighet.

⁹ Hvad er din elskede fremfor andre elskede, du fagreste blandt kvinner, hvad er din elskede fremfor andre elskede, siden du ber oss så inderlig?

¹⁰ Min elskede er hvit og rød, utmerket fremfor ti tusen.

¹¹ Hans hode er som det fineste gull; hans lokker er kruset, sorte som raven.

¹² Hans øine er som duer ved rinnende bekker; de bader sig i melk, de hviler i sin ramme.

¹³ Hans kinner er som velluktende blomstersenger, som det vokser krydderurter i; hans leber er som liljer, de drypper av flytende myrra.

¹⁴ Hans hender er gullringer med innlagte krysolitter, hans midje er et kunstverk av elfenben, dekket med safirer.

¹⁵ Hans ben er marmorstøtter, som står på fotstykker av fineste gull; hans skikkelse er som Libanon, herlig som sedrene.

¹⁶ Hans gane er sødme, og alt ved ham er liflighet. Slik er min elskede, slik er min venn, I Jerusalems døtre!

KAPITTEL 6

Hvor er din elskede gått hen, du fagreste blandt kvinner, hvor har din elskede tatt veien, så vi kan lete efter ham sammen med dig?

² Min elskede er gått ned til sin have, til de velluktende blomstersenger, for å vokte sin hjord i havene og for å sanke liljer.

³ Jeg tilhører min elskede, og min elskede tilhører mig, han som vokter sin hjord blandt liljene.

⁴ Du er fager som Tirsas, min venninne, skjønn som Jerusalem, fryktelig som hærskarer med sine banner.

⁵ Vend dine øine bort fra mig for de forferder mig! Ditt hår er som en hjord av gjeter som leirer sig nedover Gilead.

⁶ Dine tenner er som en hjord av får som stiger op av badet; alle har de tvillinger, og intet blandt dem er uten lam.

⁷ Som et stykke granateple er din tinning bak ditt slør.

⁸ Seksti dronninger har jeg og åtti medhustruer og unge piker uten tall.

⁹ Men én er min due, min rene, hun, sin mors eneste, hennes utkårede som fødte henne; jomfruer så henne og priste henne lykkelig, dronninger og medhustruer så henne og hyldet henne.

¹⁰ Hvem er hun som stråler frem som morgenrøden, fager som månen, ren som solen, fryktelig som hærskarer med sine banner?

¹¹ Jeg gikk ned i nøttehaven for å se på dalens grønnende spirer, for å se om vintreet hadde satt skudd, om granatepletrærne stod i blomst.

¹² Før jeg visste av det, førte min sjel mig op på mitt gjæve folks vogner.

¹³ Vend om, vend om, Sulammit! Vend om, vend om, så vi får se på dig! -- Hvad vil I se på Sulammit? -- En dans som i Mahana'im!

KAPITTEL 7

Hvor fagert du skrider frem i dine sko, du høvdingdatter! Dine lenders rundinger er som smykker, et verk av kunstnerhånd.

² Ditt liv er som et rundt beger; gid det aldri må være uten vin! Din midje er som en hvetedyng, omhegnet av liljer.

³ Dine bryster er som to rådyrkalver, tvillinger av et rådyr.

⁴ Din hals er som elfenbenstårnet, dine øine som vanddammene i Hesbon ved Batrabbims port, din nese som Libanon-tårnet, som skuer ut mot Damaskus.

⁵ Ditt hode hever sig likesom Karmel; ditt bølgende hår er som purpur; kongen er fanget i dine lokker.

⁶ Hvor fager du er, og hvor herlig du kjærlighet i din fryd!

⁷ Med din ranke vekst ligner du en palme, og dine bryster er som druer.

⁸ Jeg sier: Jeg vil stige op i palmetreet, ta fatt i dets grener. Måtte dine bryster være som vintreets druer, din ånde som duften av epler

⁹ og din gane som edel vin! -- [brudens ord.] Den som glir lett ned for min elskede, som får sovendes leber til å tale.

¹⁰ Jeg hører min elskede til, og til mig står hans attrå.

¹¹ Kom, min elskede, la oss gå ut på marken, la oss bli natten over i landsbyene!

¹² La oss årle gå til vingårdene, la oss se om vintreet har satt skudd, om blomstene er sprunget ut, om granatepletrærne blomstrer! Der vil jeg gi dig min kjærlighet.

¹³ Alrunene dufter, og over våre dører er alle slags kostelige frukter, både nye og gamle. Min elskede! Jeg har gjemt dem til dig.

KAPITTEL 8

Gid du var mig som en bror, ammet ved min mors bryst! Om jeg da fant dig der ute, skulde jeg kysse dig, og ingen skulde forakte mig for det.

² Jeg skulde lede dig, jeg skulde føre dig til min mors hus, du skulde lære mig; jeg skulde skjenke dig den krydrede vin, mosten av mitt granatepletre.

³ Hans venstre hånd er under mitt hode, og hans høire hånd favner mig.

⁴ Jeg ber eder inderlig, I Jerusalems døtre! Hvorfor vil I vekke, og hvorfor vil I egge kjærligheten, før den selv vil?

⁵ Hvem er hun som kommer op fra ørkenen, støttende sig på sin elskede? -- Under epletreet vekket jeg dig; der blev din mor forløst med dig, der blev hun forløst, hun som fødte dig.

⁶ Sett mig som et segl på ditt hjerte, som et segl på din arm; for sterk som døden er kjærligheten, hård som dødsriket er dens nidkjærhet; dens glød er som ildens glød, en Herrens lue.

⁷ Mange vann kan ikke utslukke kjærligheten, og strømmen ikke overskylle den; om nogen vilde gi alt han har i sitt hus, for kjærligheten, vilde han bare bli foraktet.

⁸ Vi har en liten søster, hun har endnu ikke bryster. Hvad skal vi gjøre med vår søster når den tid kommer at hun får beilere?

⁹ Er hun en mur, vil vi bygge på den tinder av sølv; er hun en dør, vil vi stenge den med en sederplanke.

¹⁰ Jeg var en mur, og mine bryster som tårner; da vant jeg yndest for hans øine og fikk fred.

- ¹¹ En vingård hadde Salomo i Ba'al-Hamon, han overgav vingården til voktere; hver skulde gi tusen sekel sølv for dens frukt.
- ¹² Over min vingård råder jeg selv; de tusen sekel tilhører dig, Salomo, og to hundre dem som vokter dens frukt.
- ¹³ Du som bor i havene! Venner lytter til din røst; la mig høre den!
- ¹⁴ Fly, min elskede! Vær som et rådyr eller en ung hjort på fjell med duftende urter!

For other languages please go to **www.wordproject.org**